په ګاونډ هېواد کې
زړه بايلل

ليکوال : داکتر معمار حشمت الله اتمر
پېخليک: غبرګولی / کال ۱۴۰۷لېږدی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکي پوهه:

سرليک: **په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل**

ليکوال: ډاکتر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
ايډېټور:
د پخښتی ډيزان: ډاکتر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر: ۳۰
چاپ نېټه: غبرګولی / کال ۱۴۰۷
واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸
برېښناليک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښووني ترې د ګټې اخيستني اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتی... ۱
بسم الله الرحمن الرحيم ۲
لیکي پوهه:... ۳
لړلیک ٤
تراڼ (پیل، شروع، برید).. ٥
د یادښتونو له پاره:.. ۷
کیسه، داستان یا ناول: ۸
د چاپ شویو کتابونو لیست.. ٦٥
د کار لاندې کتابونو لیست ۷۰
د وخت او امکان په صورت کې... ۷۱
د پخښتی څټ ۷۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

تراڼ (پيل، شروع، بريد)

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلّا اللّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پايه ستاينه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاينات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل.
هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيداېښت يوه حتمي لامل دی.
عظمت، د ټولې نړۍ موجوديت، د ناخاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ يوه له لوړو وسيلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!
دا ځل مې و غوښتل يوه بل داستان (ناول، کيسه) چې به غور ولايت کې تېره شوی او بيا مشهد ښار (ايران) هېواد ته غزېدلی او تر اوسه هم د غورېه ولايت کې روانه ده، د خپلو کتابونو مينوالو او لوستونکو سره ګډ (شريکه) کړم.
زما د کتابونو مينه وال يوازې معماران او انجينران نه دي، او نه بايد اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې توپير راوړم چې د هرې ځانګې مينه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما ديته اړ کړي چې ليکنې مې توپير و لري او هم به مې مينه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

پاکه ربه!
زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا
پرته بل څوک و نه وينو او نه يې پېژنو.
زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور
نخښنه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپيځلو بنده ګانو څخه مو و
بولې.

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هيله کيږي چې، خپلې غوښتنې او وړانديزونه د دې کتاب د ښيا کتنې له پاره، زما سره شريکه کړئ.

Whatsapp: ٠٠٩٣٧٩٩٣٧٦٩٩٨

په درنښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بایلل

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

کيسه، داستان يا ناول:

جواد پوره ۳۲ (دو دېرش) کاله د مخه د غور ولايت په يوې لرې او بې زده کړې کورنۍ کې، دې نړۍ ته سترګې خلاصې کړې (و غوږوې).

هغه ورونه نه درلودل، يوازی دوې خويندې يې لرې (لرلې) او هغه د کورنۍ منځنی اولاد و.

البته ښوونځې وو(ول) خو په يوې لرې سيمې کې يې شتون درلود.

د هغه له پاره تګ او راتګ خورا ستوزمن و.

د هغوی د شاو اخوا سيمې نورو الکانو او انجونو هم د ښوو نځې سره مينه نه درلوده.

په هېواد کې د لرو پرتو سيمو اوسېدونکی تل د زده کړو(سواد) څخه بې برخې پاتې کېږې.

د جواد پلار په ځمکو کار کاوه او ډېر زبردست بزګر(کروندګر) و.

هغه به خپل زوی د ځمکو کار ته هڅاوه او غوښتل يې چې هغه هم د هغه په شان تکړه بزګر شې.

هغه ورو، ورو لوېده.

د هغه مينه د ځمکو کښت سره نه وه.

ښوونځی هم لرې و.

هغه به وختې له خوبه پاڅېده او د کور نه به د باندې وته (واته).

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

د باندې به يې د خپلو همزولو سره لوبې کوې.

کله به يې سه ريګک، کله به يې خسته بازي او يا توپ زني کوه.

په لوبو کې هغه تر ټولو د مخه وه.

په سيمې کې کاروبار هم ډېر لږ و.

د کلي ځوانان به د کار له پاره ايران هېواد ته تلل.

البته به يې پيسې غونډوې او د خپلو کورنيو سره به يې مرستې هم کوې.

څه پيسې به يې ځان د پاره غونډوې تر څو پرې خپل هېواد کې کارو بار جوړ کړي.

چا به د دې له پاره کار کاوه چې پيسې غونډې کړی او هېواد کې کور جوړکړي، موټر واخلي يا پرې کوژده او واده وکړي.

وختونه، تېرېدل او هغه لوېده.

هغه او د هغه همزولې په ځوانۍ پښې کېښودې.

هغه سره هم د ايران د تګ مينه پيدا شوه.

ځوانانو کوم چې له غور ولايت نه ايران ته تللي وو د تنکيو ځوانانو په ناستو کې به يې کيسې کوې او هغوی ته به يې د تګ، راتګ ،کار ، پيسو ګټلو کيسې کوې.

هغوی به هره ورځ پاک ګرځېدل او پر پيسو به يې خوراکي شيان، څښاک او انرژۍ اخيستې کومې چې د تنکيو ځوانانو له پاره اخيستنه يې خورا ګرانه او ستونزمنه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېړه بايلل

....

تنکيو ځوانانو به هغوی ته کتې، خو نه يې شو کولای چې د هغوی په شان ښکلي او انرژي واخلي.

ځکه چې نه هغوی کومه ګټه درلوده او نه د هغو کورنۍ دومره ګټې درلودې چې خپلو ماشومانو ته دومره پيسې ورکړي په بازار کې پرې ښکلي او انرژي واخلي.

تنکيو ځوانانو به صبر کاوه او تول په دې سوچ کېده چې هغوی هم د هېواد څخه د کار کولو او پيسو موندلو له پاره، ګاونډ هېواد ته لاړ شي.

د غور ولايت څخه ګاونډ هېواد ته، تګ او راتګ خورا ډېر و.

داسې ښکارېده چې کوم څوک د غور ولايت له يوې ولسوالۍ نه، بلې ولسوالۍ ته سفر وکړي.

څه وخت نور هم تېر شو.

جواد څوارلس کلن شو.
د هغه همزلي ډېری د کار کولو د پاره ايران ته لاړل.

جواد د کار کولو د پاره کوشنی و.

يوه ورځ هغه په لوبو بوخت و.

يوه ملګری يې راغی او هغه ته يې و ويل:

جواد جانه!

زه پلان لرم د خپل تره زوی سره سبا وختی ايران ته لاړ شم.

التّه به کار وکړم او پيسې به وګټم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

له يوې خوا به خپلې کورنۍ سره مرسته وکړم او له بلې خوا کار او کسب به زده کړم.

پيسې به ټولې او په خپل هېواد کې به پرې هټۍ جوړه کړم.

د ښوونځي خو و نه شوو.

کسب او کار خو به ياد کړو.

هغه جواد ته و ويل:

ته څه کوې؟

هغه و ويل:

زه کوم پلان نه لرم.

بيا يې هغه ته و ويل:

که غواړې زمونږ سره به يوه ځای لاړ شې.

زما د تره زوی، الته بلد دی.
هغه په يوې فابريکې کې، کار کوي.

هغه به زمونږ له پاره هم کار و مومي.

جواد و ويل:

سمه ده!

زه د خپلې کورنۍ سره د شپې خبرې وکړم بيا سبا به تاسو ته د تګ او نه تګ خبر درکړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

مازيګر بيا ما بنام شو.

جواد کور ته لاړ.

د سفر په هکله يې خپلې مور ته و ويل.

مور يې و ويل:

زه د ستا تګ سره يوه (موافقه) نه يم.

ته زمونږ. يواځينى زوى يې .

مونږ بل زوى نه لرو.

لارې ستونزمنې دي.

خطرې هم ډېرې دي.

په لاره کې ځوانان لوټ کيږي، تپي کيږي، وژل کيږي.

څه کسان له تندې او سړو مري.

هېڅوک ور سره مرستې نه کوي.

خلک په کاچاکي (قاچاقي) لارو ځي.

کاچاکبر (قاچاقبر) هم ښه خلک نه دي.

د خلکو نه پيسې شکوي او ځينې وختونه خلک د پوليس منګلو ته ورکوي.

پر هېچا هم اعتبار نه شته.

ملګري هم د اعتبار وړ نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

وختونه بدل شوي دي.

پر ورور هم اعتبار نه شته.

زوی يې دېر و ويل خو د مور زړه يې نه وه.

هغې و ويل:

سمه ده!

دلته کارو بار نه شته.

يوه مړۍ ډوډۍ پيدا کېږی.

په ګډه به يې وخورو.

هغه و ويل:

ريښتيا وايې!

خو زما زړه دلته ډېر په تنګ شوی دی.

خلک ايران ته ځي.

الته کار او مزدوری کوي.

پيسې ټولوي.

بيا بېرته، هېواد ته راځي.

دلته ښه خوري او ښه اغوندي.

مور يې و ويل:

خدای مهربانه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

ته هم د خپل پلار سره په کروندو کې کار وکړه.

تاسو ډېري ځمکي په اجاره ونيسئ.

حاصلات به ډېر شي.

هغه به په بازارونو کې و پلورئ، پيسې به غونډې کړئ.

کور به لږ ښه جوړ کړو.

ستا د پاره به يوه بله او ځانته خونه جوړه کړو.

هغه به ستا خونه وي.

څوک به د ستا سره هيڅ کار نه لري.

هغه و ويل:

خونې ټولې يوه شان دي.

خټو دېوالونه، يوه کړکۍ او يوه دروازه لري.

په غولي کې نيمځې او پوزي اوار دي.

د خلکو کورونه وګورئ.

خلک غالۍ لري.

په کورونو کې يې ټلويزونونه شتون لري.

اوس خلک د ټيپ او راډيو خبرې نه کوي.

مونږ خو، راډيو هم نه لرو.

غوږکۍ (ټېلفون) لا پرېږده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

مور يې و ويل:

تر اوسه ستا پلار هم غوږکی نه لري.

ستا پلار و ويل:

د دې فصل حاصل خرڅوني نه وروسته به، څه پيسې بېلې کړو او پر هغه به غوږکی واخلو.

جواد و ويل:

اوس خلک غټ غوږکي کاروي.

د هغو بيې ډېرې لوړې دي.

هغو ته ډېرې پيسې په کار دي.

مونږ د هغو وس نه لرو.

په پوښتنو او ځواب ورکولو سره، مور يې ستړې شوه.

هغې و ويل:

زه خو نه غواړم چې ته بل هېواد ته د کار له پاره لاړ شې.

اوس به دې پلار راشي.

ته د هغه سره خبرې وکړه.

په دې وخت کې پلار يې انګړ ته د ننه شو.

د هغه سره غوا او پسه هم و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

تر شا يې د واښو پنډ و، کوم چې يې د مالونو(غوا، خوسی او پسه) د پاره يې راوړی و، تر څو چې د هغوی د شپې خوراک شي.

هغه پنډ پر ځمکه کېښېښود.

غوا او پسه يې غوجلې ته، د ننه کړل.

الته يې پر مېوګيو و تړل.

بيا بېرته را و وت او د واښو پنډ يې غوجلې ته، د ننه کړ.

الته يې د غوجلې په آخور کې وشينده.

مالونو په خوړو پيل کړ.

هغه د غوجلې نه را و وت او د غوجلې دروازه يې بنده کړه.

غولې کې ودرېد.

آسمان ته يې و کتل.

آسمان شين و.

کوم، کوم ستوري ښکارېدل.

نوي مابښام پيل شوی و.

اوا لږ روښانه وه.

بيا هغه کوټې ته د ننه شو.

ښځه يې ودرېده او هغه ته يې سلام واچو.

هغه هم د ښځې سلام ته وعليکم و ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

جواد هم د ځايه پاڅېد او خپل پلار ته يې سلام وركړ.

پلار يې د هغه سلام ته هم ځواب وركړ.

بيا پر توشكې كښېناست.

بالښت يې تر ډډې لاندې كړ.

بيا يې جواد ته و ويل:

نن ډېر ستړى شوى يم.

كارونه ډېر وو.

او(هوا) هم توده وه.

ښځه يې له ځايه پاڅېده او هغه ته يې و ويل:

دستې به درته تود چاى دم او راوړم.

اوبه مې پخوا اېشولې دي.

چاى مې دم نه كړ تر څو سوړ نه شي.

سوړ چاى هسې ستا هم نه خوښېږي.

مېړه يې و ويل:

خير يوسې.

لږ ژره كوه.

نن ډېر ستړى شوى يم.

ښځه يې له كوټې و وته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېړه بايلل

....

هغه چابکه د تناره کوټې ته د ننه شوه.

لږ خس يې د چايجوش لاندې کړل.

اوبه جوش شوې.

په بل چايجوش کې يې شين چاى واچوه او بيا يې د لوى چايجوش نه اوبه په کوشني چايجوش کې تويې کړې.

بيا يې اورلړونى راواخيست.

له نغري يې څه سکروټې و وېستې.

چايجوش يې پرې کښېښود.

چاى ښه دم و نيو.

بيا يې د پلو په ژۍ چايجوش و نيو او کوټې خوا ته روانه شوه.

کوټې ته د ننه شوه.

چايجوش يې د خپل مېړه تر څنګ کښېښود.

المارۍ ته نږدې شوه.

يوه پياله يې را واخيسته او د چايجو څنګ ته يې کښېښوده.

بيا يې په هغې کې چاى واچوه.

هغه يې خپل مېړه ته نږدې کړه.

لږ کند (قند) يې له المارۍ نه راواخيست او د مېړه پيالي تر خوا يې کښېښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

مېږه يې پر چاى ښنلو پيل کړ.

څو پيالې يې په خوند سره و ښبې.

بيا ښځه يې تناره خونې (کوټې) ته لاړه او کتغ يې پر سکروټو کښېښود او تود يې کړ.

بيا يې تاخچې ته و کتل.

الکين يې د تاخچې نه کوز او روښانه کړ.

هغې کتغ په غابونو کې و وېشه.

په لاس کې يې دوې غابه و نيول او په بل لاس کې يې الکين نيولى و.

لمړى انګړ بيا کوټې ته د ننه شوه.

لور ته يې و ويل:

د لاس اوبه راواخله او اوبه واچوه.

مشرې لور يې په اوبو اچونې پيل کړ.

لمړي يې خپل پلار او بيا يې مشر ورور ته اوبه وړاندې کړې.

بلې لور يې دسترخوان اوار کړ.

ډوډى يې له تکرى (توکرى) واخيسته او پر دستر خوان يې کښېښوده.

بيا مور يې د کتغ غابونه هم پر دسترخوان کښېښودل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زږه بايلل

....

الکين يې هم د دسترخوان په منځ او يوې پايې پر سر کومه چې د الکين د پاره جوړه شوې او تقريباً ۲۰ (شل) سانتۍ له ځمکې نه اوچته وه، کښېښود.

دا پايې په پخوا پېر کې شتون درلود او د الکين د کاروني له پاره د نازکو اوسپنو پټليو نه جوړې شوې کومې چې تور يا شين رنګ درلودونکې وې.

د الکين رڼا د يوې کوټې له پار نه بسېده، خو د مجبوريت ژوند و.

نه د نن په شان ښاري او يا لمريزه برېښنا وه، مګر ټول خوشحاله وو، يوه به د بل پوښتنه کوه، مينه او محبت و، عزت او قناعت و.

ډوډۍ وخوړل شوه.

تود چای هم ورسېد.

ټولو په چای څښلو پيل کړ.

خبرې اترې هم پيل شوې.

په خبرو خبرو کې د جواد مور و ويل:

جواد دلته هېواد کې په تنګ شوي.

نه ښوونځی شته او نه کومه مدرسه.

هغه د ځمکو کرلو سره مينه نه لري.

اخوا دپخوا ورځ تېروی.

مهمه خبره دا ده چې هغه اراده لري د کار کولو په خاطر ګاونډ هېواد ايران ته لاړ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

پلار يې و پوښتل:

جواده!

مور دې څه وايي؟

هغه و ويل:

مور مې رښتيا وايي.

زه غواړم د کلي الکانو سره يوه ځای ګاونډ هېواد ته لاړ شم.

الته څه کار وکړم.

پيسې غونډې کړم.

دلته به د ځان له پاره ښه ژوند جوړ کړو.

پلار يې و ويل:

ګاونډ هېواد ته تګ آسانه کار نه دی.

تګ د قاچاقبر په لاس کې دی.

هغه بې له پيسو د چا کار نه کوي.

لارې هم ستونزمنې دي.

خلک وژل کيږي.

تل دا سې را پورونه راځي چې په لاره کې څلور ځوانان د ګاونډ هېواد د عسکرو په ډزو کې ټپي او يا و وژل شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

خپل او خپلوان د هغو مړي ببرته هېواد ته راوړل او په هديرو کې يې ښخ کړل.

د ټيپانو درملنه هم آسانه کار نه دی.

ښه روغتون او پيسو ته اړتيا شته.

په د ې وخت کې جواد و ويل:

ته رښتيا وايې!

د کلي الکان موټر سيکل لري، اخوا دېخوا ګرځي.

د هر يوه په جب کې غوږکي دي.

په کورونو کې لمريزه برېښنا لري.

ټلوېزونونه لري.

پلار يې و ويل:

ته رښتيا وايې.

زه يواځې په کروندو کې کار کوم.

د يوه کس ګټه به هم دومره وي.

زه غواړم چې ته هم زما سره کار وکړې.

د دوو کسانو کټه به خامخا ډېره وي.

مونږ به پيسې زېرمه کړو.

غوږکي به پرې واخلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو، ورو به لمريزه بريښنا هم فعاله کړو.

ژوند په اميد خوږل شوی دی.

خدای مهربانه دی.

جواد و ويل:

بې له شکه چې خدای مهربانه دی.

په کروندو کې کار کول آسانه نه دی.

ټوله ورځ د لمر وړانګو لاندې کار دی.

زه په کروندو کې د کار کولو حوصله نه لرم.

پلار يې و ويل:

ما کوښښ وکړ چې پر تا او خويندو دې، ښوونځی و وايم.

خو!

نږدې ښوونځی شتون نه لري.

د لرې ښوونځي تګ ته موټر سايکل په کار دي چې تاسو د هغه په مرستې ورسوې او بېرته راوړې.

زه په خپله موټر سيکل نه لرم او نه يې هم، زغلولی شم.

که کوم زوړ موټر سيکل په پور واخلم د تيلو پيسې به يې له کومه کړو.

ستونزې خورا ډېرې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

ژوند ورو، ورو ښه کيږي.

بايد سړی ډېر کار وکړي تر څو پيسې زېرمه او خپل ژوند پرې جوړ کړي.

په هر کار کې حوصله په کار ده.

زوی يې و ويل:

ته ربښتيا وايې پلاره!

خو!

پلار يې و ويل:

خو ياني څه؟

هغه و ويل:

ما د کلي الکانو سره د تګ هوکړه کړې ده.

هغوی سهار وختی ځي.

زه هم د هغوی سره ځم.

پلار يې هر څه هغه ته و ويل، خو هغه و نه منل.

بيا پلار يې خپلې ښځې ته و ويل:

د الک د تګ له پاره پيسې هم په کار دي.

ته کومه غوټه موټه لرې که نه؟

هغه له ځايه پاڅېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېړه بايلل

....

بلې کوټې ته د ننه شوه.

د کليو غوټه يې د جبه راوويسته او اوسپنيز بکس ته نږدې شوه.

د کلپ (قلف، قفل) په خلاصونه يې پيل کړ.

کلۍ يې يوه د بلې پسې و آزمويې.

په پای کې کلپ خلاص شو.

لويه غوټه يې خلاصه کړه.

په غوټې کي د هغې نوي جامې وې.

بيا يې بله غوټه خلاصه کړه.

په غوټې کې څه ګانه وه.

تر ګانې لاندې بله کوشنۍ غوټه وه.

هغه يې راوچته او خلاصه کړه.

په غوټې کي څه کاغذي او اوسپنيزې (فلزي) پيسې وې.

غوټه يې واخيسته او بکس يې خلاص پرېښود.

بيا بلې کوټې ته لاړه، چېرې يې چې مېړه او ماشومان وو.

کوټې ته د ننه او دروازه يې وتړه.

غوټه يې د خپل مېره مخې ته کېښېښوده.

مېړه يې غوټه واخيسته.

بيا يې خپلې کوشنۍ لور ته و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

اله (هله) بچی، الکين را نږدې کړه.

هسې سترګې مې بنه کار نه کوي.

لور يې الکين ور نږدې کړ.

پلار يې د پيسو په شمېرلو پيل کړ.

ټولې پيسې ۵۶۳۴ افغانۍ وې.

بيا يې د زوی نه پوښتنه وکړه.

د تګ له پاره څو روپۍ په کار کېږي؟

هغه و ويل:

پوره، لس زره افغانۍ.

بيا پلار يې و ويل:

مونږ ستا د اړتيا وړ پيسې نه لرو.

هغه و ويل:

زه به لاړ شم او د ګاونډ د زوی سره به خبره شريکه کړم.

پلار يې و ويل:

سمه ده!

لاړ شه او هغوی ته و وايه چې مونږ يواځې د تګ نيمايي پيسې لرو.

هغه و منه، الکين يې له ځانه سره واخيست او د کوره و وت.

د کورنۍ نور غړي په تيارې کې کښېناستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېړه بايلل

....

سوږمې د درو شپو وه.

رڼا يې نه درلوده.

په دې وخت کې د جواد پلار و ويل:

خدای وکړي چې د هغه ګاونډ زوي و وايي:

ته د تګ پوره پيسې نه لرې.

ښه به وي چې نورې پيسې هم غونډې کړي، بيا به بل کال زمونږ سره لاړ شې.

ټولو و ويل:

خدای وکړي چې همداسې شي.

څه وخت تېر شو.

هغه بېرته کورته، راستون شو.

کوټې ته ننوت.

سلام يې ورکړ.

پلار يې د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

بيا هغه الکين پر خپل ځای کښېښود.

توشکې ته يې ځان نږدې او پرې کښېناست.

پلار يې و پوښتل:

د ګاونډ زوی دې وليد؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ويل:

و مې ليد.

بيا يې و پوښتل:

څه يې ويل؟

جواد ځواب ورکړ.

هغه و ويل:

کومه ستونزه نه شته.

پنځه زره به له ځانه سره واخلې.

پنځه زره به ستا په خاطر زه ورکړم.

کوم وخت چې دې کار وکړ، لمړی به زما پيسې راکړې.

پلار يې زياته کړه.

تا ورته څه و ويل؟

جواد و ويل:

ما ورته و ويل:

سمه ده!

زه کومه ستونزه نه لرم.

بيا پلار يې خپلې ښځې ته و ويل:

بس!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

جواد دې له خيره سره لاړ شي.

د کلي الکان هم بد خلک نه دي.

نور توکل په خداي.

ما او تا به ورته دعاوې کوو.

بيا يې پوره پنځه زره افغاني جواد ته ورکړې.

جواد پيسې واخيستې او پر خپل جب کې يې د ننه کړې.

بيا پلار يې هغه پاتې پيسې ببرته په غوټه کې، غوټه او خپلې ښځې ته يې ورکړې.

هغې غوټه واخيسته او بلې کوټې ته لاړه.

غوټې يې په بکس کې ځای پرځای او بکس يې ببرته کلپ کړ.

وروسته ببرته، راغله.

د جواد پلار و ويل:

د جواد څو جوړه جامې او نور ضروري شيان ورته په يوې غوټې کې، وتړه.

هغې و ويل :

سمه ده!

بيا يې هغه ته غوټه جوړه او پر يوه کوشنۍ شا کځوړې کې يې ځای پر ځای کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

دوې وچې دوډۍ، څلور غوټې پياز او لږه مالګه يې هم په کې کښېښوده.

کڅوړه يې د دروازې سره جوښته کېښوده.

بيا د جواد پلار و ويل:

ښه به وي چې اوس بيده او سهار وختي له خوبه پاڅېږو.

جواد به وختي حرکت کوي.

جواد و ويل:

انشا الله!

څه وخت تير او ټول بيده شوو.

مورې الکين مړ کړ او خپله هم بيده شو.

سهار وختی شو.

ملايانو آذانونه، نه و کړي.

د غولي دروازه و ټکېده.

د جواد پلار له خوبه پاڅيد او د غولي دروازې ته لاړ.

دروازې ته، نږدې شو او ويې پوښتل:

څوک يې؟

هغه و ويل:

مونږ د ګاونډيانو ځامن يوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

جواد له خوبه پاڅوه تر څو، راشي.

د جواد پلار و ويل:

سمه ده!

زه به هغه پاڅوم.

الکانو و ويل:

مونږ د دروازې تر څنګ (شا) درېږو.

تاسو هغه ژر ويښ او راولېږئ.

هغه و ويل:

سمه ده!

دا دی ژر!

د جواد پلار کوټې ته د ننه شو.

جواد يې له خوبه راويښ کړ.

هغه ژر اودس وکړ او کڅوړه يې شا ته واچوه.

په دې وخت کې مور يې هم را پاڅېده.

له ځايه اوچته او د جواد سره تر دروازې لاړه.

د اوبو بدني (کوزه) يې واخيسته.

جوا د غولې دروازې نه و وت.

د الکانو سره يې روغبړ وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بایلل

....

بیا د خپل پلار او مور سره خدای پاماني او د هغوی لاسونه یې مچ کړل.

هغوی ته یې و ویل:

ما ته په لمونځونو کې دعاوې وکړئ.

هغوی و ویل:

سمه ده!

بیا جواد د نورو الکانو سره روان شو.

مور یې هم د کوزې اوبه د هغوی پسې وشیندې.

مور او پلار یې د دروازې تر ښت ولاړ وو، تر څو هغوی په موټر سایکلونو کې کښیناستل او له سیمې څخه پنا شوو.

هغوی بېرته کور ته د ننه او د غولي دروازه یې وتړه.

بیا بېرته کوټې ته، ستانه شوو.

څه وخت تېرشو.

ملایانو په آذانونو پیل کړ.

هغوی هم اودسونه وکړل.

پلار یې جومات ته لاړ تر څو لمونځ په جمعې ادا کړي.

د جواد مور لمونځ په کور کې ادا او بیا تناره کوټې ته لاړه.

الته یې اور بل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بایلل

....

چایجوش یې پرې کښېښنود.

لږ څنډ وروسته، چاې ویېشېده (جوش شو).

بیا یې وېشېدلي اوبه یې په بل چایجوش کې واچوې او هغه یې پر سکروټو کښېښود، تر څو ښه دم ونیسي.

لمر را وخوت.

د جواد پلار هم کورته راغی.

هغه کوټې ته ننوت.

مشره لور یې دسترخوان اوار کړ.

ډوډۍ یې د ټکرۍ نه واخیستې او پر دستر خوان یې کښېښنودې.

پیالې یې هم دسترخوان ته، نږدې کړې.

بیا ښځې یې چاې کوټې (خونې) ته د ننه کړ.

لږ خوږه (بوره) یې په پیالو کې واچوه او چاې یې په پیالو کې و وېشه.

بیا ټولو په خوړو یې پیل کړ.

ورځ تېره او د کورنۍ غړي ټول خپه وو.

اوني تېره بیا میاشت پوره شوه.

هغوی په ډېرو ستونزو ګاونډ هېواد ته ورسېدل.

بیا یې خپلو کورونو ته، لیکونه واستول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د جواد رسېدو ليک (خط)هم راورسېد.

د کورنۍ ټول غړي يې خوشحاله شوو.

هغه د نورو الکانو سره په يوې کارخونې (فابريکې) کې په کار پيل کړ.

هغه الته خوشحاله وه.

مياشت تېره شوه.

هغه خپله تنخوا واخيسته.

لمړى يې خپل پور ادا کړ او پاتې پيسې يې د خپل خوراک او څښاک ته بېلې کړې.

بيا د نورو مياشتو تنخواه به يې خه کورنۍ ته لېږې او څه پيسې به يې ځانته زېرمه کوې چې خپل ځان ته پرې خرڅ او خوراک برابر کړې.

کال تېر شو.

هغه يوه غوږکى (موبايل) واخيست.

غوږکى (موبايل) يې خپل پلار ته ولېږه.

هغه به د خپل ملګرو په غوږکي کې پيسې اچوې او بيا به يې د خپلې مور، پلار او خويندو سره، خبرې کوې.

کال بل هم تېر شو.

هغه ځان ته، هم غوږکي واخيست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېړه بايلل

....

څه وخت وروسته يې يوه ښکلې لاسي ساعت، هم واخيست.

درې کاله تېر شوو.

بيا يې پرېکړه وکړه چې د خپلې کورنۍ ليدو له پاره هېواد ته لاړ شي.

هغه ډېر ملګري موندلي وو.

خپلو ملګرو ته يې و ويل:

زه غواړم خپلې کورنۍ ليدو له پاره، هېواد ته لاړ شم.

يوه ملګري يې و ويل:

زه هم غواړم هېواد ته لاړ شم.

دواړه به يوه ځاى لاړ شوو.

جواد و ويل:

سمه ده!

بيا يې وپوښتل:

څه وخت به لاړ شو؟

هغه و ويل:

د دې مياشتې تنخواه مې چې واخيسته، بيا به لاړ شوو.

جواد و ويل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زږه بایلل

....

میاشت تېره شوه.

هغوی دواړو خپلې تنخوا وې واخیستې.

د کورنۍ غړو له پاره یې هم څه ډالۍ واخیستې.

شپه یې هم د جواد په خونې کې، تېره کړه.

سهار وختي چې تیاره هم وه له خوبه پاڅېدل او خپلې کڅوړې یې څټ (شا) ته واچوې.

د خونې نه د باندې شوو.

بیا جواد خپل د خونې یوه ملګری د خوب نه راویښ کړ.

هغه ته یې و ویل:

مونږ خپل هېواد ته، ځوو.

دروازه درسره وتړه.

هغه و ویل:

په خیر لاړ او بېرته راشئ.

په مخه مو ګلونه.

بیا دواړو د هغه سره خدای پاماني وکړه، د خونې نه دالان او بیا په زینو کې ښکته شوو.

سړک ته و رسېدل او الته یې یوه تکسي موټر ونیو او د بس تم ځای پورې لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاوند هېواد کې زړه بايلل

....

بيا هغوی د يوه بس نه بل بس ته، وختل تر څو د هرات بس اډې پورې ورسيږي.

التـه بيا ورسته د هېواد ليکې (سرحد، بوردر) ته ورسېدل.

بيا په پښو د ليکې نه واوښتل (تېر شوو) او د اسلام قلعه بندر ته د ننه شوو.

التـه يې غرمه تېره او بيا يې يوه موټر په کرايه تر کورنو پورې و نيو.

ماښام محال کلي ته ورسېدل.

دواوړه سره خدای پاماني وکړه او و يې ويل:

پنځه لس ورځې وروسته به د ولسوالی په بازار کې سره و وينو.

ملګري يې ومنه.

بيا هر يوه خپلې موخې په سې لاړل.

ماښام تياره، جواد خپل کلي ته ور نږدې شو.

سپوږمی د څوارلسم، ښکارېده.

لږه رڼا وه.

هغه کولای شو خپله لاره و مومي.

په زړه کې يې ويل:

بيا دښتي ته راغلم.

دلته برېښنا هم نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

که سپوږمۍ نه وای، څه به مې کول؟

مجبوره وم چېر ته په هوټل کې مې شپه کړې وای، بيا به سبا کورته، تلم.

هې!

زما هېواده!

هيچا، ستا له پاره کار و نه کړ.

هرڅوک اوايي (هوايي) راغلل.

خپل جبونه يې ډک کړل، بيا يې خارج ملکونو کې پانګونې وکړې او د هېواده و تبنتېدل.

هی خدايه!

ته خپل رحم، پر دې ملت وکړه.

هغه په سوچونو کې خپل کلي ته ورسېد.

څوک نه وو.

هر څوک وختي، خپلو کورونو ته، تللي وو.

جواد هم خپل کور دروازې ته ورسېد.

دروازه يې ټېلوهه.

هغه تړلې وه.

بيا يې دروازه وټکوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې دروازې راغله او ويې ويل:

څوک يې؟

جواد و ويل:

زه يم.

جواد.

مور يې چيغه کړه.

جواد دی، جواد.

موريې دروازه خلاصه کړه او جواد يې په غېږ کې ونيو.

د جواد پلار او خويندو هم دروازې ته منډې کړې.

ټولو د هغه سره روغبړ وکړ.

بيا پلار يې و ويل:

کوټې ته لاړ شي.

بيا هغوی کوټې خوا ته لاړل.

پلار يې د غولي دروازه وتړه او کوټې خوا ته، روان شو.

ټول کوټې ته، ننوتل.

کيسې پيل شوې.

بيا جواد خپله لويه کڅوړه راواخيسته او د ډاليو پر وېشلو يې پيل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

ډالۍ يې و وېشې.

بيا يې څه د کور ضروري لوښي هم خپلې مور ته وړاندې کړل.

مور يې دهغې نه مننه وکړه.

د شپې تر نا وخته الته، خبرو دوام درلود.

جواد د خپلې مسافرۍ او د کورنۍ نورو غړو د خپل ژوند او ستونزو په هکله خبرې وکړې.

شپه ناوخته شوه.

بيا د جواد پلار غږ کړ.

شپه به جوړه او نورې کيسې به سبا ته پرېږدو.

تاسو غواړئ چې په يوې شپې کې کيسې خلاصې کړئ؟

ټو لو و ويل:

نه!

بيا توشکې د خوب له پاره اوارې شوې.

شپه جوړه او ټول بيده شوو.

سهار وختې ټول د لمانځه د پاره پاڅېدل.

پلار يې د نورو ورځو په شان جومات ته، لاړ.

نورو په کور کې لمونځونه ادا کړل.

بيا پلار يې ژر بېرته راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بایلل

....

د سهار چای تیار شو.

دسترخوان اوار او پیالې پرې کېښودل شوې.

چای واچول شو.

ټولو پر چای څښلو پیل کړ.

بیا د مسافرت خوړې او ترخې کیسې پیل شوې.

جواد به کیسې کوې او نورو به ورته غوږ نیوه.

ورو، ورو وخت تېرېده.

د هغه پلار، له کوره و وت او کروندو ته، روان شو.

مور او خویندې یې د کور په کارونو اخته شوو.

جواد هم له کوره و وت او د کلي مخ خوا ته روان شوو.

اوا توده او د اوړې ورځې وې.

د هغوی د کلي مخې ته دېره (باغچه) وه.

التـه د توتانو او نور مېوو ونې وې.

هغه التـه لاړ او پر یوې غټې ډبرې کښېناست.

د کلي ماشومانو کوم چې د توپ ډنډې په لوبو بوخت وو، ورته پام شو.

یوه یې و ویل:

دا الـک جواد دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

ټولو لوبه پرېښوده او د هغه خوا ته يې منډې کړې.

هغه هم له خپل ځايه پاڅېد او د ټولې الکانو سره يې روغبړ و کړ.

بيا چا به ترې د يوه شي او بل به د بل شي پوښتنې کوې او هغه به هم ماشومانو ته، ځوابونه ويل.

څو ساعته يې الته تېر کړل.

د کلي ځوانان او سپين ږيري له کروندو را و رسېدل.

هر کس (څوک) به د جواد سره روغبړ او د هغه نه به يې د سفر په هکله پوښتنې کوې او هغه به په ورين تندي د هغو پوښتنو ته، ځوابونه ويل.

غرمه شوه.

د هغه پلار هم له کروندو راغی.

جواد له ځايه پاڅېد او هغه ته يې سلام ورکړ.

پلار يې د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

بيا پلار يې مخکې، جواد ورپسې کور خوا ته روان شوو.

کورته د ننه بيا ځېرې ته نږدې شوو.

جواد و ويل:

د غرمې ډوډی به د ځېرې لاندې وخورو.

پلار يې و ويل:

سمه ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

بيا هغه خپلې لور ته غږ کړ.

هغه راغله او ويې پوښتل:

څه وايې پلاره؟

پلار يې و ويل:

تغر راوړه او د څپرې لاندې يې اوار کړه.

جواد غواړي تر څپرې لاندې ډوډۍ وخوري.

لور يې و ويل:

سمه ده!

اوس دستي به يې راوړم.

هغې تغر راوړ او د بلې خور په مرسته يې اوار کړ.

بيا يې څو توشکې او بالښتونه هم راوړل.

توشکې يې اوارې او بالښتونه يې پرې کښېښودل.

هغوي پر توشکو کښېناستل.

د غرمې ډوډۍ تياره وه.

مور يې غږ کړ.

انجنو!

ډوډۍ تياره ده.

يوه کس د لاس اوبه او بل دسترخوان راوړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

زه به کتغ په لوښو کې واچوم او راوړم.

انجنو ومنه.

يوې د لاس اوبه او بلې دسترخوان راوړ.

لاسونه پرېمنځل شوو.

د جواد مشرې خور هم دستر خوان اوار او تودې ډوډۍ يې پرې کېښودې.

مورېې هم ښکلې ښوروا پخه کړې او د ښوروا لوښي يې پر دسترخوان کښېښودل.

بيا د بسم الله په ويلو سره ډوډۍ خوراک، پيل شوو.

د جواد مور و ويل:

ړنده مې کړې.

سلاته (سلاطه) مې جوړه کړې او د تناره کوټې کې مې له ياده وتې وه.

اله (هله) لورې په منډه يې راوړه.

مشره لور يې پاڅېده او په منډه يې د سلاتې غابونه راوړل.

ټولو په خوند، ډوډۍ وخوړه.

بيا مورېې شين چای دم او دسترخوان ته يې راوړ.

چای هم په خوند سره و څښل شو.

څه وخت تېر شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

پلار يې پاڅېد او جواد ته يې و ويل:

زه کروندو ته ځم، ته هم زما سره ځې؟

ساعت به دې تېر شي.

البته ډېر الکان هم کار کوي.

هغه و ويل:

سمه ده پلاره!

بيا پلار يې پاڅېد او مخکې شو.

جواد هم ورپسې شو.

په لاره کې به د جواد سره زلميانو او همزولو روغبړ کاوه.

هر کس به هغه ته، ښه راغلاست ويل.

جواد به هم د هغوي نه، مننه کوه.

مازيګر او بيا ماښام شو.

هغوی د کروندو نه د کور په خوا حرکت وکړ.

زوی او پلار په لاره تلل او کيسې يې هم کوې.

څنډ وروسته کور ته، ورسېدل.

کور ته د ننه بيا کوټې ته لاړل.

د شپې ډوډي تياره وه.

ډوډی وخوړل شوه بيا د کيسو ويل، پيل شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بایلل

....

دا شپه د لمړۍ شپې په شان نه وه.

لنډه وه او هغوي ژر بیده شوو.

بیا سهار وختي پاڅېدل.

په همدې توګه پنځلس ورځې او شپې تېرې شوې.

بېرته د تګ وخت ورسېد.

جواد د خپل ملګري سره ولیدل او تګ وخت یې وټاکه.

بیا په ټاکلي ورځ، د کوره و وتل.

لمړۍ هرات ولایت او بیا اسلام قلعه بندر ته یې ځانونه ورسول.

هغوي ویزې درلودي او قاچاقي تګ ته یې اړتیا نه وه.

دا ځل هغوۍ ډېر په آسانۍ سره، لاړل.

ورځ وروسته خپل د کار سیمې ته ورسېدل او پر سبا یې پر خپلو کارونو پیل کړ.

هغه اوس زلمی شوی و.

د کار د ختمیدو نه یې ښکلې جامې اغوستې.

د کار ځای نه تر خوني پورې په پښو به ته، تر څو څه سپورت شي او د پښو شخې یې هم و وځي.

دا تګ یې یوه اونۍ دوام وکړ.

بله ورځ یې په لاره کې یو ښکلې انجلۍ ولیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېړه بايلل

....

جواد هغې ته په زير سره و کاته او څه يې ونه ويل.

هغه د ښوونځي په يولسم ټولګي کې وه.

هغه به هره ورځ په دې لاره تېرېده او جواد به د هغې مخې ته ورته.

اونی تېره شوه.

انجلی د جواد خوښه شوه.

يوه ورځ چې هغه يې مخې ته راغله، هغې ته يې سلام واچوه.

هغې هم د جواد سلام ته وعليکم و ويل.

بيا د سلام ويلو سره لږ، لږ لغتونه او جملې ډېرې شوې.

بله ورځ يې هغې ته و ويل:

کولای شم لږ له تا سره خبرې وکړم؟

انجلی و ويل:

سمه ده!

خو ځو دکيکې.

زه بايد ژر کور ته لاړه شم.

که نه زما مور او پلار به پر ما غصه شي.

جواد و ويل:

سمه ده!

جواد وپوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بایلل

....

ته هم زما په شان چېرته کار کوې؟

هغې و ویل:

نه!

زه په ښوونځي کې سبق وایم.

غواړم فاکولته ولولم او ډاکټره شم.

غواړم چې د ناروغانو درملنه وکړم.

بیا هغې د الک نه و پوښتل؟

څه کار کوې؟

هغه و ویل:

زه په یوې فابریکې کې ولدنګ کار(جوشکاریم)

بیا یې و پوښتل:

ښوونځی دې تر څویم پورې لوستی دی؟

هغه و ویل:

زه بې زده کړې یم.

ما ښوونځی نه دی لوستی.

زمونږ په هېواد کې ښوونځي خورا لږ او زما د اوسېدو سیمې نه ډېر لرې دي.

زه و نه توانېدم چې ښوونځی ولولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بایلل

....

هغې و پوښتل:

ته د کابل یې؟

هغه و ویل:

نه!

بیا هغې و پوښتل:

لهجه دې د هرات خلکو ته پاتې کېږي، لکه چې د هرات یې؟

هغه و ویل:

نه!

زه د غور ولایت یم.

په غور ولایت کې هم د یوې وروسته پاتې ولسوالۍ نه یم، چېرته چې برېښنا هم نه شته.

بیا هغه په خندا شوه او ویې ویل:

تاسو ژوند کوئ او که خپل وخت تېروئ؟

هغه و ویل:

زمونږ ژوند همداسې دی.

ځکه مې وغوښتل چې ستاسو هېواد ته راشم، کار وکړم، پیسې وګټم ، خپل هېواد کې واده او ژوند وکړم.

هغه موسکې شوه، د جواد نه یې خدای پاماني واخیسته او خپلې مخې خوا ته، روانه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

جواد پر خپل ځای هک پک ودرېد او انجلۍ پسې يې کتل.

هغه هم په لاري تله او څټ (شا) ته يې کتل.

تر څو چې انجلۍ ښکارېده، جواد ورپسې کتل.

هغه د ليد نه پناه شوه.

جواد ورو، ورو خپلې کوټې خوا ته روان شو.

هغه د انجلۍ په سوچ کې ډوب و.

داسې ښکارېده چې پر هغې مين شوی وي.

خونې ته ورسېد.

د شپې ډوډۍ يې وخوړه.

هغه د انجلۍ په سوچ کې وه او د شپې يې، خوب ونه کړ.

سهار د چای څښلو نه وروسته فابريکې ته روان شو.

ورځ يې الته تېره او مازيګر شو.

د رخصتې وخت راورسېد.

ټول کاريګر په وتو شوو.

هغه هم د فابريکې نه و وت.

خپلې اوسېدو خونې خوا روان شو.

سوچ يې کاوه چې هغه انجلۍ به بيا په مخ رانه شي.

ځکه هغې سوچ کاوه چې جواد هم په ښوونځي کې دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېړه بایلل

....

هغه نه پوهېده چې جواد بې زده کړې او د افغانستان د یوې وروسته پاتې سیمې دی.

په لاره ته او منفي سوچونه به یې کول.

له ځانه سره به یې ویل:

هر څه خلاص شوو.

بیا به هغه و نه وینم.

په دې ورځ انجلي یې مخې ته را نه غله.

هغه ډېر خواشینی خوني ته ستون شو.

ملګرو یې وپوښتل:

دوې ورځې کیږي چې بې چرته یې.

مریض خو به نه یې؟

هغه و ویل:

نه !

مریض نه یم.

لږ څه بې چرته یم.

ملګرو یې و ویل.

مه بې چرته کیږه.

هسې د مسافرۍ ژوند دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

چرت وهل، کومه ګټه نه لري.

که چېرې کومه ستونزه لرې، مونږ به در سره مرسته وکړو.

هغه و ويل:

نه!

مننه کوم!

کور مو آباد.

شپه تېره شوه او سهار شو.

هغه بيا خپل کار لوري ته روان شوو.

د انجلۍ په سوچ کې ډوب وه.

ورځ يې په ستونزو سره تېره کړه.

بيا د رخصتۍ وخت ورسېد.

يوازې او د ټولو نه مخکې له فابريکې نه و وت.

د سړک غاړه يې ونيوه او د اوسېدو خونې خوا روان شو.

سر يې ټيټ اچولی و.

داسې ښکارېده چې له ځانه سره خبرې کوي.

په دې وخت کې انجلۍ يې مخې ته راغله.

هغه جواد ته مخامخ ودرېده او هغه ته يې سلام ورکړ.

هغه هم د انجلۍ سلام ته وعليکم و ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زړه بايلل

....

د جواد زړه په ډبهارو شو.

بيا يې د هغې نه وپوښتل:

پرون چېرې وې؟

هغې ځواب ورکړ:

زه لړه ناروغه وم.

انجلی و پوښتل:

ته خپه شوې يې.

جواد و ويل:

ما سوچ کاوه چې بيا به له تا سره ليده و نه شي.

ما تا ته ټول رښتيا و ويل.

هغې و ويل:

هو!

زه پوه شوم چې ته ښه الک او ښه دې چې ما ته و ويل د خپل زړه او اخلاصه دې و ويل.

ستا رښتيا او سپينه خبره کول مې ډېر خوښ شو.

بيا ځو دکيکی نوري خبرې يې وکړې.

جواد ېبرته خوشحاله شو لکه د ګلاب ګل په شان و غوړېد.

بيا انجلی و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجازه ده چې کورته، لاړه شم؟

جواد و ويل:

هو!

څه چې دربانډي ناوخته نه شي.

هغې ومنه.

بيا روانه شوه.

څه مزل چې به يې وکړ ښځ ته به يې وکتل.

په دې وخت کې جواد به هم ښځ ته کتل.

څه ځنډ وروسته جواد خپل اوسېدو خونې ته ورسېد.

ملګرې يې هم خونې ته ورسېدل.

جواد خوشحاله ښکارېده.

ملګرو يې و پوښتل:

ښنګه نن خوشحاله ښکارې؟

هغه و ويل:

هېڅ!

همداسې.

ملګرې يې کلک شو او ويې ويل:

حتمآ کوم راز ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

ته بايد مونږ پرې پوی کړې.

هغه و ويل:

سمه ده!

زه به خپله کيسه تاسو ته بيان کړم.

ټول کښېناستل او هغه خپله کيسه ورته و ويله.

چا به خندل او چا به ويل:

ته هسې ټوکې کوې.

ته بې زړه کړې يې.

هغه په ښوونځي کې سبق وايی.

ته د افغانستان او هغه د ايران ده.

ته اطرافی او هغه ښاري انجلۍ ده.

بل ملګري يې و ويل:

ته يې مونږ ته ښکاره کړه، چې زمونږ پرې يقيين راشي.

زمونږ عقل خو يې نه مني.

هغه و خندل او ويې ويل:

سمه ده!

سبا د فابريکې رخصتېدو نه وروسته د بس تم ځای کې انتظار وباسئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاوند هېواد کې زېره بايلل

....

زه به له هغې سره يوه ځای تېر شم، بيا به ستاسو يقين راشي.

ملګرو يې ومنه.

شپه تېره او سبا شو.

هغه او نور ملګري يې خپلو کارونو پسې لاړل.

مازيګر شو.

جواد له فابرېکې و وت.

هغه په لاره، سم شو.

د بس تم ځای کې ودرېد.

انجلۍ هم له لرې را روانه وه.

بس تم ځای ته ورسېده اوجواد ته يې سلام ورکړ.

جواد هم د هغې سلام ته، وعليکم و ويل.

بيا يې وپوښتل:

دلته ولې ولاړ يې؟

جواد ورته د خپل شرط کيسه وکړه.

هغه په خندا شوه او ويې ويل:

سمه ده!

زه به هم د ستا خوا ته ودرېږم تر څو د هغوی يقين راشي.

جواد خوشحاله شو او د هغې نه يې مننه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وخت تېر شو.

د هغه انډیوالان هم بس تم ځای ته ورسېدل.

ګورې چې په رښتیا یوه ښکلې انجلۍ د جواد سره په خبرو اترو بوخته ده.

هغوی ور نږدې شوو.

بیا یې د جواد سره روغبړ وکاوه.

په دې وخت کې انجلۍ لږه بېرته درېدلې وه.

بیا هغوی انجلۍ ته هم سلام واچوه.

انجلۍ د هغوی سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا د هغه انډیوالنو جواد نه، خدای پاماني واخیسته او روان شوو.

جواد څو دکیکي نورې هم د انجلۍ سره خبرې وکړې.

بیا هغه هم د انجلۍ نه خدای پاماني واخیسته او د اوسېدو خونې خوا روان شو.

ماښام چې ملګرې (انډیوالان) یې راغلل، جواد ته یې و ویل:

بې شکه!

اوس دې منوو.

جواد به هره ورځ د انجلۍ سره کاته او خبرې به یې کوې.

کال تېر او جلۍ دولسم ټولګي ته لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کال بل هم تېر شو.

هغه د دولسم ټولګي نه هم خلاصه (فارغه) شوه.

جواد هغې ته د واده وړانديز وکړ.

هغې ومنه او ويې ويل:

زه دوې شرطه لرم.

جواد و پوښتل:

څه شرطونه؟

هغې و ويل:

لمړی:

زما مور او پلار مخکې به نه وايې چې، بې زده کړې يې.

دوېيم:

د واده نه وروسته به ته دلته پاتې کيږې.

هغه و ويل:

لمړی شرط دې منم او د دوېيم شرط په هکله به له کورنۍ سره خبرې وکړم.

بيا به دېر ژر تا ته خبر درکړم.

هغې و ويل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاوند هېواد کې زړه بايلل

....

څه موده تېره شوه.

جواد د واده په هکله له خپلې کورنۍ سره، مشوره وکړه.

په کورنۍ کې يې ټول راضي شوو.

د جواد مور دا خبره نه منه او ويل يې چې:

زه يوه زوی لرم.

هغه به هم له ما څخه د تل د پاره لاړ شي.

زه يې نه منم.

مور يې خورا خپه او ژړل.

جواد به ويل:

ته مه خپه کېږه!

زه به هغې ته و وايم چې زما سره افغانستان ته راشي او الته په کلي کې ژوند وکړي.

انجلۍ زړه نا زړه وه.

هغه افغانستان تګ ته، خوشحاله نه وه.

ځکه دا د هغې شرط و.

جواد سل زړه يوه ځای او د هغې خبره يې ومنه.

په زړه کې يې و ويل:

يوه ځل به واده وکړم بيا به هغه مجبور شی اوزما سره به لاړه شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

څه وخت تېر شو.

د واده مراسم د سيمې د رسم او رواج سره تر سره شوو.

په واده کې يې د جواد کورنۍ غړو، ونه توانېدل چې ګډون وکړي.

هغه مجبوره و چې د انجلۍ په کور کې ژوند وکړي.

د ورځې به يې کار کاوه او ماښام به د انجلۍ کور ته، ته.

کال تېر شو.

خدای هغوی ته يوه زوی ورکړ.

د ژوند خوشحاله شپېي نورې هم خوشحاله شوې.

الک يوه کلن شو.

جواد مور په هېواد کې، کلکه ناروغه شوه.

جواد خپلې ښځې ته و ويل:

زما مور ناروغه ده.

غواړم چې هېواد ته لاړ شم.

التە د خپلې مور دوايي وکړم، کوم وخت چې ښه شوه بېرته به راشم.

او که ته هم زما سره لاړه شې، زه او کورنۍ به مې هم ډېر خوشحاله شي.

هغې و ويل:

زما يوه شرط هم دا و چې ستا کلي ته به، نه ځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

که ته غواړې د خپلې مور دوايي له پاره لاړ شې، کولای شې الته لس ورځې پاتې شې.

او يا هم کولای شې هغه د درملنې د پاره دلته راولې.

هغه و ويل:

سمه ده!

يوه ورځ وروسته يې د لس ورځو د پاره فابريکې نه هم رخصت واخيست.

بيا لمړی هرات او وروسته خپل کور ته لاړ.

د هغه په ليدو سره، د کورنۍ ټول غړي، خوشحاله شوو.

د کورنۍ غړو او نورو دوستانو به جواد ته د واده مبارکي ويل.

هغه د خپلې مور دوايي پيل کړه.

هغه يې هرات ښار ته ورسوه او په روغتون کې يې بستري کړه.

ښځې يې به هره ورځ جواد ته تيلفون کاوه او د بېرته راتګ د وخت په هکله به يې پوښتنې کوې.

لس ورځې پوره شوې.

مور يې چندان ښه نه شوه.

هغه په دوې لارو کې بند پاتې شو.

له يوې خوا د مور ناروغي او له بلې خوا د ښځې هره ورځ ټيلفون.

درې ورځې نورې هم تېرې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېره بايلل

....

خو!

د هغې د ښځې ټيلفون شمېره بنده شوه.

هغه پوره يوه مياشت تېره کړه.

مور يې لړ ښه شوه.

هغه يې بېرته کورته ورسوه.

بيا يې د ټولو سره خدای پاماني وکړه او ګاونډ هېواد ته لاړ.

د خپلې ښځې کور ته لاړ.

دروازه يې د باندې خوا نه تړلې وه.

سوچ يې وکړ چې چېرې به تللي وي او سبا به راشي.

هغه هم خپلو ملګرو خونې ته لاړ.

التـه يې شپه وکړه.

سبا بيا التـه لاړ.

کور تړلی و.

د ګاونډيانو نه يې پوښتنه وکړه.

هغوی و ويل:

پوره لس ورځې کيږی چې چېرې تللی دی.

مونږ يې احوال، نه لرو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

بيا يې و غوښتل چې له ملګرو سره پاتې او کار ته لاړ شي تر څو هغوي و مومي.

د شپې بيا خپلو ملګرو خونې ته لاړ.

سهار وختي خپل کار ځای ته لاړ.

د فابريکې نه هم منفک شوی و.

خورا چورتی شو.

دوې ورځې يې نورې هم تېرې کړې.

د ښځې او زوی يې کوم څرک و نه لګېد.

په درېيمه ورځ يې د مور د مرګ خبر راغی کوم چې پلار يې ورته په غوږکي (ټيلفون) و ويل.

هغه بېرته هېواد ته ستون شو.

خو!

نا وخته وه.

مور يې خاورو ته سپارل شوې وه.

هغه خورا غمجن شو.

له يوې خوا يې خپله مور له لاسه ورکړه او له بلې خوايي ښځه او زوی.

غم به پرې ورځ تر بلې ډېرېده.

لمړی په سګرټو څکونې بيا په چرسو راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بایلل

....

یوازې به ګرځېده.

د پلار غمونه يې خورا ډېر شو.

یواځینی زوی.

هغه هم د چرس څکوني روږدی (معتاد) شو.

څه موده تېره شوه.

مشره خور يې واده شوه.

پلار يې د جواد درملنه پيل کړه.

ورو، ورو هغه مخ په ښه کېدو دی.

نه يې ښځه له هېره وځي او نه هم زوی.

پلار يې غواړي هغه ته بل واده وکړي.

مګر هغه يې نه مني.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېوادكې زېږه بايلل

....

د چاپ شويو کتابونو ليست

١. معماری افغانستان
٢. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
٣. راهنمود طلايي (برای اساتيد انستيتوت های تخنيكي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجينری) جلد اول
٥. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجينری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
٧. معماری اصيل شهر کابل (مرادخانی)
٨. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
٩. افغانستان در قرن تکنالوژی
١٠. زونبندی اقليم و زلزله افغانستان
١١. صدقه جاريه / دنيای انجينری
١٢. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (١٩٩٠ الی ٢٠٢١)
١٣. داستان حقيقی با مقياس معماری
١٤. فرار از کشور- با تصاوير مستند
١٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
١٦. پخسه در افغانستان
١٧. بنيا نگذاری اولين مساجد توسط افغانها در آستراليا
١٨. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (١٩٩٠ الی ٢٠٢١)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاوند هېواد کې زېږه بايلل

....

١٩. منار جام - الهامی برای قطب منار
٢٠. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (١٩٩٠ الی ٢٠٢١)
٢١. جام یا کلیان (کلان)
٢٢. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
٢٣. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
٢٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
٢٥. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
٢٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
٢٧. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
٢٨. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
٢٩. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
٣٠. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
٣١. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
٣٢. هیچ (چهل داستان واقعی)
٣٣. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ١٧ ماه میزان سال ١۴٠١ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
٣٤. ۴٠- چهل
٣٥. مجنون او ګلچین (پښتو ناول)
٣٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
٣٧. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
٣٨. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٤. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بنونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه تولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د زړنده ګړي ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادې (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې یوی (پښتو ناول)
٥٦. د میني تاو (پښتو ناول)
٥٧. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اینجینیرانو(انجینرانو) له پاره
٥٨. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥٩. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملګري (پښتو ناول)
٦٠. د یوې میاشتې ناوې (پښتو ناول)
٦١. دخاخکو هار (د یوه سړي لنډې کیسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواريکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانيو جوماتونو توپير د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور مېړه (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)
٧٣. ځوان شهيد (پښتو ناول)
٧٤. توده برستن (پښتو ناول)
٧٥. نورک اکا (پښتو ناول)
٧٦. غريبک (پښتو ناول)
٧٧. د ژوند خوږې او ترخې (پښتو ناول)
٧٨. الماء [ديارلس کلنه فلسطينۍ انجلۍ تر نړيدلي ودانۍ (پښتو ناول)]
٧٩. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم (جلد پنجم)
٨٠. ادبي لښتي / چوب ادبی
٨١. د ښاروالۍ کاريګر (پښتو ناول)
٨٢. د خاورو لاندې ښار (د عينک مسو کان ته څېرمه)
٨٣. شهری زير خاک (نزديک معدن مس عينک)
٨٤. ساختمان های کانتينری
٨٥. کانتينري ودانۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زږه بایلل

....

٨٦. Architecture of Buddist temple in Kabul city
٨٧. ښکلې هوسۍ (پښتو کیسه)
٨٨. خږه بیزو(پښتو کیسه)
٨٩. سور تنور(پښتو ناول)
٩٠. سپین کارغه (پښتو داستان)
٩١. لېونی لېوه (پښتو داستان)
٩٢. بندي مرغه (پښتو داستان)
٩٣. بې وخته سېلاب (پښتو ناول)
٩٤. ملا نصرالدین سره د دوکې پایله (پښتو ناول)
٩٥. د پوی بهلول غوره پرېکړه (پښتو داستان)
٩٦. د کابل ښار لمړي ګمرک اداري ودانۍ معماري
٩٧. ناکامه مینه (پښتو ناول)
٩٨. سنګلاخ دره او معماري
٩٩. عشق در کانتینر ها (ناول به زبان دری)
١٠٠. مادل اندازه ګیری اسلامی
١٠١. په ګاونډ هېواد کې زږه بایلل

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېږه بايلل

....

د کار لاندې کتابونو لیست

۱. هنر خطاطی و میناتوری در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. بې وخته باران
۴. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګاونډ هېواد کې زېړه بايلل

....

د وخت او امکان په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انګليسی)
۲. تاريخ معماری افغانستان
۳. حويلی های آسمان خراش
٤. ارتباط ګذ شته، حال و آينده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شيطان چراغ
۷. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Falling in love in a neighboring country

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: May - June / 2028

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library